

EuroPsy og norsk utdanning – mea culpa?

Svein Larsen

Institutt for samfunnspsykologi, Universitetet i Bergen

Psykologforeningens president er mer opptatt av å karakterisere meg enn å ta stilling til de spørsmålene jeg har reist omkring EuroPsy. Hans skifte i fokus tyder kanskje på at profesjonsstudiet er tabu for oss psykologer?

DEBATT: EUROPSY

EuroPsy kan gi flere veier til psykologtittelen, skrev Svein Larsen i juli. Psykologforeningens president, Tor Levin Hofgaard, svarte at psykolog er en helsepersonelltittel som skaper trygghet for pasientene. Larsen i september mente at tittelbeskyttelsen mest tjente psykologen. I forrige utgave mente Hofgaard at Larsen befant seg i en skyttergrav, en påstand Larsen mener stenger for viktig debatt.

President i Norsk Psykologforening, Tor Levin Hofgaard, mener i oktoberutgaven av Tidsskriftet at undertegnede er antikvert, skaper fiendebilder og vrengebilder, skyter fra gjørmete skyttergraver og lever i en polarisert verden. En samtale med dekana ved Det psykologiske fakultet ville enkelt eksorsert vranglæren. Det er også min skyld at det står dårlig til i norsk psykologi (*hvis det gjør det, noe som vel medfører at det også er min skyld dersom det går så godt som presidenten vil ha det til*), og han mener i tillegg at jeg latterliggjør norske psykologers kompetanse. Alt dette syns han er «trist».

Jeg konstaterer at Hofgaard er mer opptatt av å karakterisere meg enn å ta stilling til spørsmålene jeg har reist

Jeg har ikke behov for å kommentere disse synspunktene. Men jeg konstaterer at Hofgaard er mer opptatt av å karakterisere meg enn å ta stilling til de spørsmålene jeg har reist omkring EuroPsy, Bologna-konvensjonen og om hva som skal til for å bli psykolog her til lands. Hans skifte i fokus tyder kanskje på at profesjonsstudiet er tabu for oss psykologer? Men etter min mening trenger vi en debatt om disse spørsmålene. Internt i de akademiske miljøene diskuterer vi gjerne saker som berører innholdet i våre egne utdanninger, vi diskuterer gradsstrukturen i høyere utdanning, og det hender vi diskuterer hva ordet «psykolog» betyr, ikke minst i lys av EuroPsy. Diskusjonen mellom undertegnede og presidenten i Psykologforeningen burde handlet om slike spørsmål. I stedet velger Hofgaard å spore av debatten. Ham om det, jeg ser ikke formålet med å fortsette denne brevvekslingen. Synspunktene mine står det helt fritt opp til enhver å mene hva de vil om, og jeg håper fortsatt at problemstillingene jeg har reist, er av interesse for norske psykologer og andre med psykologiutdanning i Norge.

svein.larsen@psysp.no